

Ἐφημερίς τῶν Κυριῶν

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΣΥΝΤΑΞΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΚΥΡΙΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ
ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται εἰς τὸ γραφεῖον
τῆς ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ
καὶ παρὰ τῶν Βιβλιοπωλείων Βιλιμπεργ.

Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ δὲ παρ' ἅπασιν
τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Σώματα πλήρη τοῦ α'. ἔτους εὐρίσκονται παρ' ἡμῶν καὶ παρ' ἅπασιν τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Συνδρομὴ ἑτησίᾳ προπληρωτέα
Διὰ τὸ ἐσωτερικόν.....Δρ. 5
Διὰ τὸ ἐξωτερικόν φρ. χρ. 8

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ
Ὁδὸς Μουσῶν καὶ Βουλῆς

Γραφεῖον ἀνοικτὸν καθ' ἑκάστην ἀπὸ 10—12 π. μ.

Πᾶσα πρακτῆρησις ἐπὶ τῆς ἀποστολῆς τοῦ φύλλου γίνεται δεκτὴ μόνον ἐντὸς 8 ἡμερῶν.

Διὰ τὰ ἀνυπόγραφα ἄρθρα εὐθύνεται ἡ συντάκτις αὐτῶν κυρία Καλλιρρόη Παρρέν.

Τὰ πεμπόμενα ἡμῖν χειρόγραφα δημοσιεύμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται. Ἀνυπόγραφα καὶ μὴ δηλοῦντα τὴν διακομὴν τῆς ἀποστολλοῦσης δὲν εἶναι δεκτά. — Πᾶσα ἀγγελία ἀφορῶσα εἰς τὰς Κυρίας γίνεται δεκτὴ. — Αἱ μεταβάλλουσαι δι-εὐθύνειν ὀφείλουσι νὰ ἀποστέλλωσι γραμματὸτήτων 50 λεπτ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἡ Διακομώδῃσις τῆς κόρης τοῦ λαοῦ. — Ὁ θάνατος τῆς δικῆ-μου Ιατροῦ κυρίας Ἄννης Κίγγσφόρν (ὑπὸ κ. Ζωῆς Ῥοδοκανάκη.) — Λουίζα τῆς Πρωσίας (ὑπὸ κ. Φλωρεντίας Φουντουκλή). — Γυναίκετος κόσμος· αἱ πρόκες τοῦ αἰῶνος μας. — Βασίλισσα θεάτρον πρὸς Βασιλισσαν κράτους. — Αἱ γυναῖκες ἐν τοῖς δημοσίοις γραφείοις. — Ποικίλα Ἐσωτερικά καὶ Ἐξωτερικά. — Βιβλία καὶ Περιοδικὰ. — Ἀλληλογραφία. — Συμβουλή. — Συνταγή. — Ἐπιφυλλίς.

Ἡ ΔΙΑΚΩΜΩΔΗΣΙΣ ΤΗΣ ΚΟΡΗΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

Μεταξὺ τῶν ἐπιτυχεστέρων ἐπινοήσεων μετεμφίσεως κατὰ τὴν τελευταίαν ἡμέραν τῶν ἀπόκρου, διεκρίθη διὰ τὸ φυτικόν αὐτῆς ἡ διακομώδῃσις τῆς κόρης τοῦ λαοῦ φιλαρέσκως καὶ νοηελῶς ἐξηλωμένης καὶ μελετώσης ἐπὶ ἀναπαυτικῆς ἔδρας, ἐνῶ ἡ μήτηρ ἀφίνει μέρος τῶν χειρῶν καὶ τῆς ζωῆς τῆς ἐντὸς τῆς σκάφης.

Ἡ εἰκὼν ἦτο θλιβερά καὶ ἀπελπιστικὴ ἐν τῇ πιστῇ αὐτῆς πραγματικότητι. Τίς πταίει; Καὶ τίς προεῖδε τὴν ἄβυσσον, ἣτις διὰ τῆς ἐκπαιδεύσεως χωρίζει τὸ τέκνον τῆς μητρὸς καὶ τὰνάπαλιν. Παρ' ἡμῶν τὰ πράγματα κρίνονται ἐπιπολαίως, οὐδεμίαν δὲ ποτε δίδουσι σημασίαν εἰς τὰς κοινωνικὰς ταύτας ἀνωμαλίας, ἐξ ὧν καὶ ἡ κοινωνικὴ βαθμηδὸν ἐπέρχεται χαλάρωσις καὶ καταστροφή. Ἄλλαχού ὅμως ἐκεῖ ἐνθα αἱ κοινωνικαὶ συνθήκαι ὑπάγονται εἰς νόμους, ἡ κόρη τῆς πλυντριάς σπανίως τυγχάνει τῆς αὐτῆς μετὰ τῆς θυγατρὸς τοῦ ὑπουργοῦ ἐκπαιδεύσεως καὶ ἀνατροφῆς. Σπανιώτερον αὐτῇ—ἐκτὸς ἐὰν εἶναι πεποικισμένη δι' ἐκτάκτου μεγαλοφυΐας—διέρχεται δέκα καὶ δώδεκα ἔτη τῆς ζωῆς τῆς ἐπὶ τῶν θρανίων τῶν Παρθεναγωγείων, συζητοῦσα περὶ τῶν θεωριῶν τοῦ Πλάτωνος ἢ τῆς φιλοσοφικῆς σχολῆς τοῦ Σωκράτους.

Ἡ κόρη τῆς πλυντριάς ἀκούει τὰ ἐν τῇ δημοτικῇ σχολῇ

ἐγκυκλοπαιδικὰ μαθήματα, μετὰ ταῦτα δὲ ἐπιδίδεται εἰς ἐκμάθησιν τέχνης τινός, ἣτις θέτει αὐτὴν ἐπὶ τῆς αὐτῆς μετὰ τῆς μητρὸς κοινωνικῆς μοίρας, ἀναπτύσσει δὲ τὸν σύνδεσμον τῶν δύο τούτων προσφιλῶν ὑπάρξεων, τῶν ἀπὸ κοινοῦ ἀγωνιζομένων τὸν τῆς συντηρήσεως καὶ αὐθυπαρξίας ἀγῶνα. Παρ' ἡμῶν ὅμως τέχνη καὶ ἐπαγγέλημα διὰ τὰς γυναῖκας δὲν ὑπάρχουσι.

Τὸ Ἀρσάκειον λοιπὸν καὶ ἐν γένει τὰ ἀνώτερα ἐκπαιδευτήρια παρέχουσιν ἄσυλον τῇ δυστυχεῖ κόρῃ τοῦ λαοῦ, ἣτις, καθ' ἡμᾶς, εἶναι θύμα τῶν σοφῶν ἡμῶν κοινωνικῶν διατάξεων, δυστυχεστέρα τῆς μητρὸς καὶ μᾶλλον ἀξιολύπητος ἐκεῖνης. Ἴνα δὲ περὶ τῆς ἀληθείας ταύτης πείσωμεν ὑμᾶς ἀνατρέχουμεν πρὸς στιγμὴν εἰς τὰ παιδικὰ αὐτῆς ἔτη καὶ ἀκολουθοῦμεν μεθ' ὑμῶν τὰς διαφόρους φάσεις τοῦ βίου ἐκεῖνης, ἧς τὴν γελοιοποίησιν μετὰ τῶν ἐνοουσιασμοῦ ἐχειροκρότει τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἢ Ἀθηναϊκὴν ἡμῶν κοινωνία.

Ἐνῶ ἡ νέα μήτηρ πλύντρια ἀπουσιάζει ἀπὸ τῆς θῆς πρω-ἰνῆς ὥρας μέχρι τῆς 8ης ἑσπερινῆς τὸ πτωχὸν ἐκεῖνο νεογέννητον θυγάτριον μένει ἐξηλωμένον ἐπὶ ἀχυρῆνης στρωμνῆς καταπαῦν τὴν πείναν του δι' εἰκονικῆς θηλάσεως, —διότι ξηρὸν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἐκμυζᾷ τὸ ἀπὸ τοῦ στόματός του κρεμάμενον θήλαστρον—ἐρμακίον τῶν μολυσματικῶν διαθέσεων τῶν μυῶν καὶ πάντων τῶν εἰς τὴν κληρονομίαν ταύτην ἀναγομένων ζωῶν, ὡς καὶ τῆς ἐφ' ὅλην τὴν ἡμέραν μονώσεως ἢ ἐγκαταλείψεως αὐτοῦ εἰς χεῖρας μικρᾶς ἀδελφῆς ἢ ἀδελφοῦ.

Μόλις ἀρχεται ἰστάμενον εἰς τοὺς πόδας τοῦ ἀποστέλλεται ὑπὸ τῆς μητρὸς εἰς τὸ σχολεῖον. Ἀλλὰ τίς κατὰ τὸ λοιπὸν τῆς ἡμέρας διάστημα μεριμνᾷ περὶ αὐτοῦ; Τίς ἐν τῷ πενιχρῷ οἴκῳ διατηρεῖ τὴν τάξιν, τὴν καθαριότητα, προ-

τοιμάζει τροφήν ενδυναμωτικήν και ενδύμα καθαρόν δι' αυτό; Τίνι τρόπῳ αἱ σύντομοι τῶν κακοπιακῶν και ἐξηνη-τλημένων γονέων συνδιαλέξεις αἱ συνεχέστατα ἐχθρικών φέρουσαι χαρακτηρηὰ διαθέτουσι τὴν τροφὴν τῆς παιδὸς ψυχῆν και ἀναπτύσσουσι τὸ υἱικὸν και οἰκογενειακὸν φίλτρον;

Τις ἀνατροπὴ παρέχεται τῇ ἀτυχῇ ταύτῃ ὑπάρξει και πῶς τὸ αἰσθημα τῆς ἀφοσιώσεως και ἀγάπης ἀναπτύχθη-σεται παρ' αὐτῆς; Ποσάκις τὰ αἰσθηματὰ ἐκείνη ὄν αἱ αἰσθη-τήριοι χορδαὶ οὐδαμῶς ποτὲ ἐκινήθησαν ἀποναρκοῦνται πρὶν ἢ ἐκδηλωθῶσιν, τὰ ἱερώτερα δὲ τῶν καθήκοντων ἀμφοτέρωθεν μετ' ἀναληθίας παραδιάζονται. Ἀναπτύχθεισα ἡ κόρη αὐτῆ πρὸς τί ἔπαισεν, ἐὰν ἡ μήτηρ ἀποβλέπουσα ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ εἰς τὸ προσδοκώμενον ἐκ τῆς διδασκαλικῆς μεθοδολογίας κέρδος κατατάττει αὐτὴν εἰς τὸ αὐτὸ σχολεῖον, ἐνθα ἐκπαιδεύονται αἱ θυγατέρες τῆς εὐπορωτέρας κοινωνικῆς τάξεως. Πόσας πι-κρίας ὑφίσταται ἡ κόρη ἐκείνη τῆς πλυντρίας ἢ παρὰ τῶν συμ-μαθητριῶν περιφρονημένη, παρὰ τῶν καθηγητῶν προπηλακίζο-μένη, ἢ ἐν παντὶ και πᾶσιν ἀδικουμένη. Διὰ πόσων δακρύων και πικριῶν ἐξαγοράζεται τὸ φέρεμα ἐκείνου, τὰ ὑποδήματα και τὸ σκιάδιον ἅπερ φέρει, ἵνα κοσμία και καθαρά πρὸ τῶν διδασκάλων παρουσιάζεται.

Ἀλλὰ και πόσαι τούτων ἐξασφαλίζουσι τὸν βίον ὁλοκλη-ρου πενομένης οἰκογενείας; Τίνες λοιπὸν αἱ ἱεραὶ ἐκείνη αἱ διερχόμεναι ὄρη, θαλάσσαι, ποταμοὺς, αἱ ἐν ταῖς ἀπω-τάταις τῶν χωρῶν μεταβαίνουσαι, ὅπως μεταδώσουσι τὰς ἀσθενεῖς τῶν γνώσεις και διὰ γλισχροῦς ἀντιμισθίας συνδρά-μωσι τὰς οἰκογενείας τῶν. Μέγας τούτων ἀριθμὸς ἀνάγεται βεβαίως εἰς τὴν τάξιν ταύτην, ἀλλὰ και δὲν φρονοῦμεν— και τοῦτο εἰς τιμὴν τῶν ἐκπαιδευτηρίων μας—ὅτι ὅλαι αἱ τῶν πλυντριῶν θυγατέρες ὑπάρχουσι τοσούτον παρημελημέ-ναι ἐν τῇ σχολῇ ἠθικῆς διαπλάσεως, ὥστε νὰ μὴ τρισέρχων-ται ἀρωγοὶ πρὸς τὰς ὑπὲρ τῆς συντηρήσεως αὐτῶν μοχθούσας μητέρας, ἀλλὰ τοῦναντίον περιφρονοῦσιν αὐτάς.

Μὴ ἐξεγειρώμεθα λοιπὸν κατὰ τῆς ἀτυχῆς ταύτης ὑπάρ-ξεως, κατὰ τοῦ θύματος τούτου τῆς εἰρωνείας τῆς τύχης; Καὶ μὴ ἐνθουσιάζωμεθα ἐπὶ τῇ διακωμωδίῃ τῆς ἀθλιό-τητος αὐτῆς. Ἀντὶ νὰ χειροκροτῶμεν ὀφείλομεν νὰ μερι-μνήσωμεν συντόμως περὶ τοῦ μεγάλου τούτου κοινωνικοῦ προ-βλήματος, οὗτινος ὁ ἀνώμαλος ὄργανισμὸς συνεπάγεται τὴν ἀποσύνθεσιν τῆς κοινωνίας. Ἡ ἠθικοποίησις και ἡ εὐτυχία μεγάλως μερίδος τοῦ γυναικείου φύλου τίθεται ἐπὶ τοῦ τά-πητος διὰ τῆς μασκαράτας ἐκείνης, τῆς μετὰ τὸσου θριάμ-βου βραβευθείσης.

Μόνη ἡ ἰδρυτικὴ πρακτικῶν σχολῶν διὰ τὰς γυναῖκας και ἡ ἀνάπτυξις τῆς γυναικείας τέχνης και βιομηχανίας ἐν Ἑλ-λάδι θέλει δυνήθῃ νὰ πληρώσῃ τὰ χάσματα, ἅτινα ἡ ἄσκοπος και τυπικὴ ἐκπαίδευσις διανοίγει. Τὴν σύστασιν τοιούτων σχολῶν ὀφείλει Κυβέρνησις και κοινωνία νὰ ἐπιδιώξῃ πρὸς πρόληψιν κακῶν μελλόντων μεγάλως νὰ ἐπιδράσῃ ἐπὶ τοῦ καθόλου βίου τῆς Ἑλληνικῆς κοινωνίας.

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΗΣ ΙΑΤΡΟΥ ΚΥΡΙΑΣ ΚΙΓΚΣΦΟΡΔ

Μία τῶν πρώτων διδασκτρῶν ἱατρῶν τοῦ πανεπιστημείου τῶν Παρισίων ἡ κ. Ἄννα Κιγκσφόρδ ἔπαυσε ζωῶσα ἀπὸ τῆς

παρελθούσης ἐβδομάδος. Ἐγνωρίζε κάλλιστα ἀπὸ πολλοῦ χρόνου τὸν θάνατόν της, διότι ἡ φθίσις εἶχε ποιήσει θραῦσιν ἐν τῇ οἰκογενείᾳ αὐτῆς. Πρὸ ὀκταετίας ὑπεβλήθη αὐτὴ εἰς ἱατρικὰς ἐξετάσεις ὅτε και ἠρίστευσε. Τὸ κατὰ τὰς ἐξετάσεις δοθέν αὐτῇ θέμα ἦν: Περὶ τῆς φυτικῆς διατροφῆς τοῦ ἀν-θρώπου.

Κατ' αὐτὴν ὁ ἄνθρωπος δὲν εἶναι ὄν σαρκόφαγον, ἀλλὰ φυτοφάγον ὡς ὁ προκάτοχος αὐτοῦ πίθηκος. Καθ' ὅλον λοιπὸν τὸν βίον αὐτῆς ὑπερήσπισε τὴν θεωρίαν ταύτην. Ἠγάπα δὲ τὰ ζωῶ μετὰ τῆς στοργῆς, ὥστε τῇ ἦτο ἀδύνατον νὰ φάγῃ τὰς σάρκας τῶν.

Συνεπεία τῶν ἀρχῶν τῆς τούτων αὐτῆ ἐγένετο ἐπιστή-θιος φίλη τῆς δουκίσσης δε Πομάρ, και ἄλλων Κυριῶν ἀπο-τελουσῶν ἑταιρίαν κατὰ τῶν ἀνατόμων ζώωντων ζώων. Ὁ-ριστικὴ διακομὴ αὐτῆς ἦν τὸ Λονδίνον, ἐνθα ἀπὸ ἐξαετίας ἐξήσκει ἐπιτυχῶς τὸ ἱατρικὸν αὐτῆς ἐπάγγελμα. Μόλις ὅμως νέον τι ἐπιστημονικὸν ζήτημα ἐτίθετο ἐπὶ τοῦ τάπητος, ἢ κ. Κιγκσφόρδ διέδρανε τὴν Μάγγην. Ἐπ' ἐσχάτων ἡ κα-τάστασις τῆς υγείας της ἐπέβαλλεν αὐτῇ τὴν ἐκ τῆς Ἀγ-γλίας ἀπομάκρυνσίν της.

Ἐνταῦθα παραθέτομεν ἐπιστολὴν αὐτῆς πρὸς τὴν κ. Huot, ἐξ ἧς καταφαίνεται ἡ μεγάλη αὐτῆς γενναϊότης και ἀπά-θεια ἐπὶ τῷ προσεχῇ θανάτῳ.

» Ἀγαπητὴ Κυρία.

Δὲν γνωρίζετε πόσοι ἐλυπήθην διὰ τὴν τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος κατάστασίν μου, ἧτις και με ἠμπόδισε νὰ σὰς γράψω.

Ἴδου ὅκτω μῆνες, καθ' οὓς διερχομαι τὰς μὲν ἡμέρας μου βήχουσα, τὰς δὲ νύκτας μου πυρέσουσα. Ἡ ἀσθενεία μου βαί-νει πάντοτε ταχέως πρὸς τὸ τέλος. Σήμερον ἔχω ἐπὶ τῆς φά-χεῶς μου δύο φοβερὰ ἐκδόρια, ἅτινα κατ' οὐδὲν ὄραλοῦσι τὴν ἀσθενείαν μου, ἀλλ' ὁ ἱατρός θέλει νὰ με παρηγορῇ, ὡς βλέ-πετε. Εἶναι παράδοξον ἀληθῶς πῶς μία ἐπίσκεψίς μου εἰς τὸ ἐργαστήριον Παστέρ ἐν ἡμέρᾳ βροχερᾷ τοῦ Νοεμβρίου, μοὶ ἐπέφερε τὴν ὑστάτην τῆς ἀσθενείας ταύτης περίοδον, ἧτις και θὰ με ὀδηγήσῃ εἰς τὸν τάφον.

Μοὶ ζητεῖτε βιογραφικὰς λεπτομερείας. Ἐπιθυμεῖτε ἴσως μετὰ τινος ἡμέρας νὰ γράψητε τὰ κατὰ τὸν βίον τῆς μακαριτίδος. . . . Ἔστω. Καίτοι δὲν ἀγαπῶ τὸν θόρυβον οὔτε και μετὰ θάνατον, δὲν θέλω ὅμως και νὰ σὰς ἀποποιήθῳ τι. Τὸ ἀργυροῦν μετάλλιον μοὶ προσνήχθη παρὰ τῆς προ-στατευτικῆς ἑταιρίας τῶν ζώων ἐν Γενεύῃ μετὰ τὸν θρίαμ-βον, ὃν ἤρατο ἡ Ἑλβετικὴ ἀδελφότης, ἢ ἐν Γενεύῃ ἱδρυσσῶ κατὰ τὸ 1883 κατὰ τῆς ἀνατομίας τῶν ζώωντων ζώων. Μὴ βιασθῆτε ὅμως ἵνα ἀφηγηθῆτε ταῦτα πρὸ τῆς ἀποτεφρώσεώς μου, διότι κατὰ διαταγὴν μου μετὰ θάνατον θὰ καύσωσι τὸ σῶμα μου.

Ἔς αὔριον

Ἐμετέρα

Anna Kingsford

Ἡ τελευταία ἐπιστολὴ ἦν ἐγραψεν ἔχει ὡς ἐξῆς :

Ἀγαπητὴ Κυρία και φίλη.

Ἐσωκλείστως ἀποστέλλω ὑμῖν τὸ ποσόν, ὅπερ ἡ ὑπὲρ τῶν ζώων προστατευτικὴ ἑταιρία ἤθελε λάβει κατὰ τὴν διαθή-κην μου μετὰ τὸν θάνατόν μου. Πράττω τοῦτο ἵνα ἀ-

ποφύγητε τὸν ἐπὶ τῶν κληροδοτημάτων φόρον. Χθὲς οἱ ἱατροὶ ἔκαμαν συμβούλιον ἐπίσημον, μεθ' ὃ και μετ' ἐπι-σημότητος μοὶ ἀνήγγειλαν ὅτι ὀλίγα ἡμέραι ζωῆς μοὶ ὑπο-λείπονται. Οἱ δύο πνεύμονες κατεστράφησαν καθ' ὁλοκλη-ρίαν, ζωῶ λοιπὸν, διὰ τῆς φυτικῆς ἐν τῷ ἀνθρώπῳ ζωϊκῆς δυ-νάμεως, ἧτις ὅμως και δὲν δύναται νὰ παραταθῇ ἐπὶ πολὺ.

Σπεύσατε λοιπὸν, φίλη Κυρία, νὰ ἐξαργυρώσητε τὸ συνάλ-λαγμα τῶν 100 λιρ. διότι μετὰ τὸν θάνατόν μου οὐδεὶς δέχεται φρονῶ τὰς συναλλαγὰς μου.

Ἀφωσιωμένη ὑμῖν.

Ἀφοῦ ἐγράψε τὴν τελευταίαν ταύτην ἐπιστολὴν της, ἤρξατο προετοιμάζουσα τὰ κατὰ τὴν κηδεῖαν της μετὰ ψυ-χραιμίας θανμαστῆς. Συνεζήτη ἐπὶ ὥρας μετὰ τοῦ ἱατροῦ της περὶ τῶν διαφορῶν τῆς φθίσεως φάσεων. Αἰσθανομένη δὲ τὸ τέλος διέταξεν, ὅπως τὸ σῶμά της ἀρωματισθῇ, και μετὰ τοῦτο καθ', μὴ ἐξικουμένης οὔτε τῆς ξανθοχρῶσου κό-μης της, ἢν τόσον ἠγάπα νὰ στολίξῃ με ἄνθη.

Ὁ σύζυγός της ἱεροκῆρξ Κιγκσφόρδ εἶναι ἀπαρηγόρητος διὰ τὸν θάνατον τῆς ὠραιότατης ταύτης και προσφιλοῦς νεα-ρᾶς γυναικός.

ΖΩΗ ΡΟΔΟΚΑΝΑΚΗ.

ΛΟΥΙΖΑ ΤΗΣ ΠΡΩΣΣΙΑΣ

(Συνέχεια ἴδε προηγούμενον φύλλον).

Ἐπανειλημμένοι ἀπώλειαι μαχῶν ἠνάγκαζον τὴν βασιλι-κὴν οἰκογένειαν νὰ μεταβαίη ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν.

Εἰς Königsberg ἠσθένησεν ἡ Λουίζα ἀπὸ δυνατὸν νευρι-κὸν πυρετόν, και πρὶν εἰσεῖτι ἀναλάβῃ ἐντελῶς εὔρεθῃ ἠναγ-κασμένη νὰ ταξιδεύσῃ. Εὐτυχῶς τὰ ἀποτελέσματα τοῦ τα-ξειδίου ὑπῆρξαν εὐτυχέστερα, ἀφ' ὅτι εἶχον νομίσαι μάχη δὲ τις εὐνοϊκὴ διὰ τοὺς Πρώσους τῇ ἐπέτρψε νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς Königsberg και διαμείη μέχρι τοῦ Ἰουλίου τοῦ 1807.

Νέα ὅμως καταστροφὴ ἀφαίρει πάλιν πᾶσαν ἐλπίδα. Ἐκ τῶν ἐπιστολῶν τῆς Λουίζης κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην κατα-φαίνονται καθαρά τὰ ὑψηλὰ και εὐγενῆ αἰσθηματὰ της και ἡ κατάστασις τῆς ψυχῆς της ἐν τῇ θλιβερᾷ καταστάσει τῆς πατρίδος της. Ἴδου μία πρὸς τὸν πατέρα της : « Δεινὸν δυστύχημα ἐπῆλθεν ἐκ νέου ἐφ' ἡμᾶς, και εἴμεθα εἰς τὸ σημεῖον τοῦ νὰ ἐγκαταλίπωμεν τὸ βασίλειον. Σκέρθητε, εἰς τί κατάστασιν εἴμαι· ἀλλὰ, πρὸς Θεοῦ, σὰς ἱκετεύω, μὴ πα-ραγνωρίσετε τὴν θυγατέρα σας! Μὴ φαντασθῆτε ὅτι τὴν κε-φαλήν μου κάμπτει μικροψυχία. Δύο σπουδαῖα αἴτια ἔχω, ἅτινα με ἀνυψοῦσιν ὑπὲρ ἄνω παντός : Τὸ πρῶτον εἶναι ἡ ἰδέα, ὅτι δὲν εἴμεθα παίγιον τῆς τυφλῆς τύχης, ἀλλ' ἡ τύχη μᾶς ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς θείας προνοίας, ἧτις μᾶς ὀδηγεῖ. Το δεύτερον ὅτι καταπίπτομεν μετὰ τιμῆς. Ὁ βασιλεὺς ἐδειξεν, εἰς τὸν κόσμον τὸ εἰδειξεν, ὅτι δὲν θέλει ὄνειδος, ἀλλὰ τιμὴν. Ἡ Πρωσσία δὲν ἤθελε νὰ φέρῃ δουλικὰς ἀλύτους ἐκουσίως. Οὔτε κατὰ ἐν βῆμα ἠδύνατο νὰ μεταβάλλῃ δια-γωγὴν ὁ βασιλεὺς χωρὶς νὰ φανῇ ἄπιστος πρὸς τὸν χαρα-κτῆρά του και προδότης πρὸς τὸν λαόν του. Πόσον τοῦτο ἐνισχύει, δύναται μόνον ἐκεῖνος νὰ αἰσθανθῇ, ὃν πληροὶ ἀ-ληθῆς φιλοτιμία. »

Ἡ ἐξῆς περικοπὴ ἐπιστολῆς της, ἐν ἧ ὁμιλεῖ περὶ τῶν τέκνων της, δεικνύει πόσον καλὴ μήτηρ ἦτο και πόσον βαθῶς ἐσκέπετο τὰ τοῦ κόσμου : « Κακὰς κλίσεις προξενούσας ἀνη-συχίαν διὰ τὸ μέλλον δὲν εὐρίσκω εἰς αὐτά· ἔχουσιν, ὡς ἄλλα παιδιά, λάθη, ἀλλὰ και αὐτὰ θὰ ἐξαφανισθῶσι με τὸν καιρόν, καθόσον γίνονται λογικώτερα. Αἱ περιπέτειαι και αἱ δυστυχίαι μορφόουσι τὸν ἄνθρωπον. Διὰ τὰ τέκνα μας ἴσως εἶναι καλόν, ὅτι ἀντιμετωπίζουσιν ἐκ τῆς νεαρᾶς τῶν ἡδῆ ἡλικίας τὴν σοβαρὰν ὄψιν τῆς ζωῆς. Ἐὰν ἠύξανον ἐν τοῖς κόλποις τῆς ἀφθονίας και ἀνέσεως θὰ ἐνόμιζον ὅτι οὕτω πρέ-πει νὰ εἶναι. Ἀλλ' ὅτι ἡ τύχη εἶναι εὐμετάβλητος, τὸ βλέ-πουσιν ἐπὶ τοῦ σοβαροῦ προσώπου τοῦ πατρὸς τῶν και ἐκ τῆς σκυθρωπότητος και τῶν συγῶν δακρύων τῆς μητρός. »

Κατὰ τὰς διαπραγματεύσεις τῆς εἰρήνης ἐν Tilsit οἱ φί-λοι τοῦ βασιλικῆς οἴκου ἐθεώρουν ἀναγκαίαν τὴν παρουσίαν τῆς βασιλίσσης. Μετὰ μεγάλης δυσανεκτικῆς συγκατετέθη εἰς τοῦτο ἡ Λουίζα. Ἀλλ' ἡ πρὸς τὴν πατρίδα, τὸν σύζυγον και τὰ τέκνα ἀγάπη, τὴν ἔκαμε νὰ τὸ ἀποφασίσῃ. Μετὰ πόσης ὁμως δυσθυμίας ἦλθε, δεικνύουσιν αἱ ἰδιαί τῆς λέξεις ἐν τῷ ἡμε-ρολογίῳ της :

« Πόσον μοὶ κοστίζει τὸ γνωρίζει ὁ Θεός· διότι και τοι δὲν μισῶ τὸν ἄνδρα, τὸν θεωρῶ ὅμως ὡς τὸν καταστήσαντα δυστυχῆ τὸν βασιλεῖα και τὸν λαόν του. Τὰ προτερήματα αὐτοῦ θαυμάζω, ἀλλὰ τὸν χαρακτῆρά του, ὅστις σαφῶς εἶναι ὀδύος και ψευδής, δὲν δύναμαι ν' ἀγαπῶ. Νὰ τῷ φερθῶ εὐγενῶς θὰ μοὶ εἶναι δύσκολον. Ἀλλὰ τὸ δύσκολον ἀπαιτεῖται παρ' ἐμοῦ. Εἶμαι συνειθισμένη νὰ κάμω θυσίας. »

Ἐνταῦθα ποιούμεθα μνησιν τῶν λόγων τῆς βασιλίσσης ἐν τινι συνομιλίᾳ της μετὰ τοῦ Ναπολέοντος.

« Ἀλλὰ πῶς ἠδύνασθε ν' ἀναλάβητε τὸν πόλεμον κατ' ἐ-μοῦ ; » εἶπεν ὁ Ναπολέων μετὰ περιφρονητικῶς.

« Μεγαλειότατε », ἀπεκρίθη ἡ βασίλισσα μετὰ λεπτοῦς χά-ριτος και σεμνοπρεποῦς ὑπερηφανείας. « Ἦτο ἐπιτετραμμένον εἰς τὴν δόξαν τοῦ Φρειδερίκου νὰ μᾶς ἀπατήσῃ, ἐὰν ἐν γένει ἠπατήθημεν. »

Ἐπ' αὐτοῦ ἐγραψεν ὁ Ναπολέων τῷ 1807 πρὸς τὴν σύζυ-γόν του Ἰωσηφίναν : « Φίλη μου. Ἡ βασίλισσα τῆς Πρωσ-σίας ἐγευμάτισε χθὲς παρ' ἐμοῦ. Ἠναγκάσθη ν' ἀντισταθῶ, διότι ἤθελε νὰ με κάμῃ νὰ παραχωρήσω ἀκόμη εὐκολίας τι-νάς εἰς τὸν σύζυγόν της. Ἐρέσθη ἔμω εὐγενῶς και ἔμεινα εἰς τὴν πολιτικὴν μου. Εἶναι γυνὴ πολὺ ἀξιαγάπητος. . . »

Τῇ 23 Δεκεμβρίου 1809, τὴν αὐτὴν ἡμέραν, καθ' ἣν πρὸ δέκα ἐξ ἐτῶν ἡ Λουίζα εἰσῆρχετο ὡς νύμφη εἰς Βερολίνον, τὸ βασιλικὸν ζεύγος ἠδύνατο νὰ εἰσέλθῃ και πάλιν.

Ὅτε πρὸ τριῶν ἐτῶν ἐγκατέλιπεν ἡ βασίλισσα μετὰ τῶν τέ-κνων της τὴν πρωτεύουσαν δειναιμέριμναι ἐπέεζον τὴν ψυχὴν της, ἀλλ' ἡ ῥόδιος πνοὴ τῆς υγείας ἐχρωμάτιζεν ἐπὶ τὰς πα-ρειὰς αὐτῆς· τῶρα προστίθεται εἰς τὰ ψυχικὰ παθήματα και τὸ σωματικὸν και οὕτω ἡ χαρὰ της, καθ' ἣν στιγμὴν ἐπά-τει τὸ ἔδαφος τῆς ἀπωλεσθείσης θεωρουμένης πρωτεύουσας τῆς Πρωσσίας ὑπῆρξε μεμιγμένη μετὰ θλιβερῶν σκέψεων και προαισθημάτων. Προησθάνετο ἄρα τὸ ἐπικείμενον τέλος της· Κατὰ τινος λόγους τῆς ἠδύνατό τις νὰ τὸ πιστεύσῃ. Μετ' ἀκαθέκτου πόθου ἐδιόχετο νὰ ἐπανίδη τὸν τόπον τῆς γεννή-

σεως της, και οτε τον Ιούνιον του 1810 επεχείρησε το ταξείδιον τουτο, ανεκτήσατο απαξ ετι την επί τώσον χρόνον εγκαταλιπούσαν αυτήν ευθυμίαν, την σύντροπον ταύτην της νεότητος και ευτυχίας της. Μία των αγαπητοτέρων αυτής συνθηθειών ητο να άρηγηται εις τον χάρτην τας ιδέας και τά αισθήματά της, και ούτω καιτοι πάσχουσα γράφει, οτι αισθάνεται έκυτην τόσον ευτυχίαν, όσον ήδύνατο να είναι μόνον ή θυγάτηρ αγαπητού πατρός και σύζυγος του καλλιτέρου των άνδρών.

Το γραμματίον φέρει την ημερομηνίαν της 18 Ιουνίου, αλλά την ιδίαν έσπέραν, άπου ή αλλη μετώκησεν εις το ώραιον έξοχικόν ανάκτορόν της, ή κατάστασις της βασιλείσσης έχειροτέρευσεν επικινδύνως. Ο βασιλεύς, όστις την είχε συνοδεύσει, ήναγκάσθη ένεκα πολιτικων υποθέσεων να επιστρέψη εις Βερολίνον. Ο άποχωρισμός του από της βαρέως άσθενούσης σύζυγου του έπροξένησεν αυτόν βαθειαν θλίψιν, άλλ' ούδόλωσ προέβλεπεν όποια καταστροφή επέκειτο. Αί τρυφεράι του επιστολαί έφερον τη Λουίζη μεγάλην χαράν, και ούτω ή δυστυχής υπέμενε τά πάντα μετά σιωπής και καρτερίας. Έν τούτοις ή κατάσταση της έδεινούτο. Περί τας δύο μετά το μεσονύκτιον άναφωνεί προς τον Ιατρόν: 'Αλλά φαντάσθητε, εάν απέθνησκον μακράν του βασιλέως και των τέκνων μου!

Από της στιγμής εκείνης ήρξατο ή άγωνία του θανάτου. Ητο 19 Ιουλίου. Με το πρώτον φώς της ημέρας φθάνει ο βασιλεύς μετά των δύο μεγαλειτέρων του υιών. Ευρίσκουσι μίαν θνήσκουσαν! Είς το άκουσμα τουτο ο Φρειδερίκος έθορυβήθη τόσον, όστε έναγκαλιζόμενος την σύζυγόν του έτρεψε. Ματαίως προσεπάθησε ν' άποκρύψη την ταραχήν του. Η Λουίζα το παρετήρησε και οτε μετά τινος στιγμής άπεμακρύθη αυτής εκείνη, είπεν: 'Ο βασιλεύς πάσχει ώσει άπεχωρίζετο έμού δια παντός. Είπετε αυτό, οτι δέν πρέπει να χάνη το θάρρος του, άλλως θ' άποθάνω εύθύς».

Ο βασιλεύς ώδήγησε τους δύο του υίους προς αυτήν και προσεπάθησε να την παρηγορήση.

Η κατάσταση της έβαινε ταχέως επί τας χείρας. «*Αέρα*» «*Αέρα*» άναφωνεί ή δυστυχής, μη δυναμένη ν' άναπνεύση. Μετά τινος λεπτά έκλινε την κεφαλήν προς τά όπίσω, έβαλισε τους όφθαλμούς και είπε: «*Κύριε Ίησού, συντόμευσον τό*» . .

Ο δυστυχής σύζυγος και μετ' αυτού όλόκληρος ή χώρα είχαν απολέσει την αγαθοτέραν των βασιλισσών. Ουδεις ξένος επισκεπτόμενος το Βερολίνον άναχωρεί πριν επισκερθη και την Charlottenburg. Έκει, εις τον αγαπητόν τουτον τόπον της βασιλείσσης, αποκαλύπτει τις την κεφαλήν ένώπιον του άριστουργήματος του Bauch, όστις εύγνωμονών τη μνήμη της αγαθοεργού αυτού, παρέδωκε τεις αιώσι την ώραίαν μορφήν της Λουίζης έν μαρμάρῳ της Ιταλίας.

Έκει, μετά την μάχην της Λειψίας ο νικηφόρος, αλλά δια της νίκης μη παρηγορηθείς σύζυγος έφερον αυτή τον άφρονον στέφανον, εκεί ο νεαρός ποιητής των «*Λύρα και ξίφος*» Körner, έτόνισεν αυτή την λύραν του.

Ο βασιλεύς επέπρωτο να επίζηση αυτής μέχρι γήρατος, αλλά μετ' αυτού έζη και ή άνάμνησις προς την σύντροπον των ευτυχών και θλιβερών του ημερών και οτε έστήκανε και

δι' αυτόν ή ώρα ή προσκαλοῦσα τους έδίταξ οικιαδε, έτάφη κατά παραγγελίαν του εις την πλευράν αυτής, και ούτω ή Λουίζα ήνώθη πάλιν μετά του συζύγου δια παντός.

Επίσης και παρά τῷ λαῶ έμεινε ζώσα. Οί πατέρες της νυν γενεάς διηγούμενοι περι αυτής έλεγον, οτι είχαν γνωρίσει τον «*Άγγελον*».

Τη 30 Μαρτίου 1876 έωρτάσθη μετά μεγάλης πομπής έν Βερολίνω και πολλαίς άλλαις πόλεσι της Πρωσίας ή εκατοστή επέτειος των γενεθλίων της Λουίζης, άλλ' ή βασιλική οικογένεια έτέλεσε το μνημόσυνον αυτής μετά σιωπής και κατανύξεως.

Τη δε 10 Μαρτίου 1880 έγένετο έν Βερολίνω ή άποκάλυψις του λαμπρού μνημείου αυτής.

Τοιαύτη υπήρξεν ή μήτηρ του άποθανόντος αυτοκράτορος, όστις εις την άνατροφήν και μητρικήν γενναιότητα όφειλει τον στέφανον της δόξης, ού ή άγγλη άντανακλή έφ' άπάσης της Γερμανικής Αυτοκρατορίας. Φ. ΦΟΥΝΤΟΚΑΗ.

ΓΥΝΑΙΚΕΙΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

ΑΙ ΠΡΟΙΚΕΣ ΤΟΥ ΑΙΩΝΟΣ ΜΑΣ

Τί υπολείπεται να είπωμεν ύμιν σήμεραν, οτε ο πυρετός των χορών, των γευμάτων, των μεγαλοπρεπών δειπνων, των δημοσίων και ιδιωτικων συναθροίσεων παρήλθεν, οτε ή καλλονή σας έν περιβολή έπιχαρίτω και κομψή διεξεδίκησεν έσως τά πρωτεία και προς αυτήν ετι την ένθεον του Φειδίου και Πραξιτέλους έμπνευσιν; Τί υπολείπεται ήμιν σήμεραν οτε και σεις Κυρίαί μου, έβαρύνθητε τά άνθη, τά πτηνά, τά τρίχαπτα, τας ταινίας και τά συλλήβδην μυρία εκείνα τίποτε, άτινα τόσον όλίγον συντελοῦσιν εις επαύξησιν της καλλονής ύμων, όσον πολυ εις την καταστροφήν του συζυγικου ή πατρικου βαλαντίου.

Μετά την τρικυμίαν ή ευδία, μετά τον δρόμον ή άνάπαυσις, μετά την μέθην και παραφοράν ή λογική. Και άληθώς ή μάλλον τρικυμιώδης, κοπιαστική και παραλελογισμένη εποχή του έτους είναι ή των άπόκρου. Γέροντες και νέοι, πτωχοί και πλούσιοι, μικροί και μεγάλοι, λησμονοῦσιν έκαστος τά βάσανά του, τας εργασίας του, την πτωχίαν του, ίνα χορεύση και διασκεδάση. Αί γυναικες και ιδία αί νεάνιδες και νεαράι γυναίκες ρίπτονται εις τον χορόν μετά της υπό του άνδραυς και άκινήτου βίου των έπιβαλλομένης φυσικής ανάγκης της κινήσεως, ζωής και σφρίγους. Τά εύλύγιστα και εύκαμπτα αυτών μέλη τά επί έτος όλον έν νάρκη και άκινήσι διατελοῦντα ήλεκτρίζονται και ο χορός ή ποθητή αυτή και προσφιλής των γυναικών άπόλαυσις προσδίδει αυταίς νέαν ζωήν και σφρίγος, νέαν δύναμιν, όπως επί δέκα μήνας περιορίζωσι και πάλιν τον κύκλον της δράσεως και ζωής αυτών έν τη πλατεία του Συντάγματος και τη όδῳ Σταδίου.

Δέν λέγομεν έν ταις οικιακαίς ένασχολήσεσιν, ένθα άλλθως επί δύο τουλάχιστον της ημέρας ώρας δύναται να ασκηται ή γυνή, άσχολουμένη εις την καθαριότητα, διακόσμησιν και τακτικήν των δωματίων διασκευήν. Δέν λέγομεν τουτο διότι γνωρίζομεν οτι μισθωται χείρες αναλαμβάνουσι πάσαν

οικιακήν εργασίαν και οτι ή την πρώταν έχειρομένη νεάνις και την κλίβην της αυτήν άφίνει, όπως υπό της θαλαμηπόλου διασκευασθη.

Και θαυμάζει μεν και ζηλοτυπει αυτη συγκρίνουσα τας ώρας παρείας και το νεκρόν της βλέμμα προς το ζωηρόν και ροδόχρουν της υπηρετρίας πρόσωπον, καταφεύγει όμως εις τά σιδηρούχα καταπότια και το όπτον κρέας και ουχι προς την ζωογόνον και ζωοδότρη εργασίαν.

Άλλ' ού του παρόντος ταῦτα. Ίδωμεν τουλάχιστον εάν μετά την διασκέδασιν έπέρχεται ο προς την εργασίαν πόθος και έπειδή ως μόνη γυναικεία εργασία—εξαιρέσει των γυναικών του λαου και όλίγιστων άλλων—θεωρείται παρ' ήμιν ή της οικιακής ραπτικής, άσχοληθώμεν, Κυρίαί μου, όλίγον περι της κατασκευής των ένδυμάτων εκείνων, άτινα συνήθως έν τη οικία κατασκευάζονται και συναρμολογούνται.

Αί μητέρες και προμήτορες ήμων ήτολοῦντο από της παιδικής αυτών ηλικίας εις την δια των ιδίων χειρών κατασκευήν και επεξεργασίαν της προικος αυτών, ήτις δέν ήριθμείτο ανά δωδεκάδας ως σήμερα συμβαίνει, αλλά ανά παμμεγέθη κιβώτια το περιεχόμενον των όποιων έκληροδοτείτο και εις τρίτην πολλαίς γενεάν. Η ποσότης και ή στερεότης έλαμβάνετο υπ' όψιν, ουχι όμως και ή κομψότης και καλαισθησία. Η συνήθεια εκείνη, ή ως αρχαία παράδοσις σήμεραν αναγραφόμενη, εξέλιπεν ολοσχερώς έν τη πρωτεουσση τουλάχιστον, μετ' ευχαριστήσεως δε θυσιάζεται ο αριθμός και ή στερεότης εις το κομψόν και καλαισθητικόν. Μέσος όρος δυστυχώς δέν υπάρχει.

Το χειρίστον δε πάντων είναι οτι και αί δύο ή τρεις αυται δωδεκάδες, αΐτινες αποτελοῦσιν ως επί το πολυ την προικα της κόρης δέν κατασκευάζονται υπ' αυτής, αλλά φέρονται έκ Παρισίων, ή αγοράζονται έν τοις έμπορικойς καταστήμασιν ή σπανιώτερον έν τῷ εργαστηρίῳ των άπόρων γυναικών.

Η κόρη, σās λέγουσι, δέν εύκαιρεί. Άπαιτοῦνται δύο ώραι της ημέρας δια γαλλικόν μάθημα, 2—3 ώραι δια κλειδοκύμβαλλον, 2 δια περίπατον, δύο δι' άλλην τινά ξένην γλώσσαν και 2 δια φωνητικήν μουσικήν. Τη είναι άπολύτως άδύνατον να εργασθη πλειότερον. Και ή μήτηρ καμαρόνει και έναθρύνεται αριθμούσα την ημερησίαν ταύτην κατάρταξιν του χρόνου της θυγατρός της, ήτις την επαύριον του γάμου άγνωσι τίνι τρόπῳ έμβαλόνονται αί περικημίδες του συζύγου ή προστίθενται κομβία εις τά υποκάμισα αυτού.

Πόσα διαζύγια και σκηναί και διαφωνίαί έχουσι την αρχήν των εις το εξηλωμένον κομβίον ή το έσχισμένον υποκάμισον.

Ίδου διατί, νεαράί μου φίλαι, προκαλοῦμεν την προσοχήν σας επί του σπουδαιότατου τουτου δια την ευημερίαν σας σημείου. Άσχολείσθε εις την ραπτικήν, προστοιμάζετε μόναί τά έσώρροχά σας επιδιώκουσαι το κομψόν και στερεόν μετ' του οικονομικου. Οί δύο οὔτοι όροι είναι άπαράιτητοι δια την ευδαιμονίαν ύμων.

Μετά πόσης ευχαριστήσεως βλέπετε άποθαυμαζόμενον το μικρόν έκεινο ρινόμακτρον, όπερ ο συρμός άπαιτεί σήμεραν

με πλουσιώς έκ τριχάπτων ή χρωματιστών ποικιλιμάτων πλέσιον, και όπερ αί άβραί χείρες σας μετ' επιδεξιότητος επεξεργάσθησαν. Πόσον ευτυχεις είσθε τακτοποιούσαι την ίματιοθήκην σας, ής και το έλάχιστον τεμάχιον επιδεξίως παρ' ύμων επεξεργάσθη, και ών ή στερεότης σας κάμνει να μειδιάτε δια τά ευτελή έκείνα Ευρωπαϊκά είδη, άτινα τόσον άκριβώς πολλαί πληθύνουσιν. Οίον θριαμβευτικόν μειδιάμα γεννά ή υπό προσκεκλημένου τινός έκφερομένη κρίσις δια τά ώραία των τραπεζομανδύλων και χειρομακτρων σας συμπλέγματα, άτινα κατά τον συρμόν κεντάτε δια πολυειδών χρωματιστών νημάτων, εκλέγουσαι ως κατάλληλον ύφασμα λιγόν φαιόχρουν ή άχυρόχρουν, περατουμένων δια κομψών ψαλιδώσεων (feston) και ετι κομψότερων παρωφών.

Γοθικά σήματα, αιγυπτιακά και ινδικά σχέδια ή αλφάβητικά Κινεζικά στοιχεία, εικόνες κυνηγετικά, ή ειδυλλιακά άπεικονίζονται δια χρωματιστών νημάτων επί των τραπεζομανδύλων και χειρομακτρων καθιστώσαι ταῦτα καλλιτεχνικώτατα άριστουργήματα της γυναικείας δεξιότητος.

Άλλά και λευκά τοιαῦτα εξακολουθοῦσιν όντα πάντοτε του συρμού και δια τά γεύματα προτιμῶνται ταῦτα των χρωματιστών, άτινα είσι προωρισμένα μάλλον δια το τέιον. Έάν το σχέδιον του χειρομακτροῦ φέρη έν τῷ μέσω κυκλοτερές περιβλημα τότε τά στοιχεία κεντώνται δια λευκού νήματος έν τῷ μέσω του κύκλου. Τά στοιχεία των τραπεζομανδύλων, ούδέποτε έν συμπλέγματι, τίθενται κατά το μήκος αυτού, άλλ' άκριβώς εις το μέσον εκεί δηλ. όπου ή θέσις όρίζεται δια τον οικοδεσπότην ή την οικοδέσποιαν.

Αί συνδόναι πάντοτε λευκαί μετά στοιχείων πάντοτε λευκών και ούδέποτε χρωματιστών.

Τά προσκεφάλια επίσης μάλλον λινα ή εκ βατίστης φέρουσι λευκόν συμπλέγμα έν τῷ μέσω ως μόνον στολισμόν. Τά τρίχαπτα και αί λοιπαί των κλινοσκαπασμάτων πολυτέλεια καταργοῦνται.

Θέσατε λοιπόν τας βελόνας και ψαλίδας σας εις ένέργειαν και προσεχώς θέλομεν σας δώσει μείζονας οδηγίας και επί των λοιπών εργοχειρων σας.

ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΘΕΑΤΡΟΥ ΠΡΟΣ ΗΓΕΜΟΝΙΑ Δ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ ΑΙΜΑΤΟΣ

Η κ. Αδελίνα Πάττη κατά τον παρελθόντα Δεκέμβριον εξέγαγε του λάρυγκός της, ως οί τραπεζίται εξαγάγουσι του ταμείου των, είκοσι χιλιάδας φράγκων ύπερ του υπό την προστασίαν της βασιλείσσης βρεφοκομείου της Πορτογαλλίας.

Μία πρώτη του θεάτρου Σάν Κάρλο, ένθα πάσα ή Λισαβών παρευρέθη, μετετρέπη εις μαγευτικήν έσπερίδα, όπόθεν δέν έλειψεν οὔτε το ήλεκτρικόν φώς.

Ο βασιλεύς καιτοι έν άναρρώσει παρευρέθη μετά της λοιπής βασιλικής οικογενείας, ως και άπασα ή Αύλή, το διπλωματικόν σώμα και ή έκλεκτοτέρα της κοινωνίας μερίς παρήν έν επιτήμῳ περιβολή.

Μετά την μαγευτικήν της Σεμιράμιδος παράστασιν φέρουσιν όπως έν τη «*Νόρμα*» επί της σκηνης δύο μικράς κό-

ρκας ἐκ τοῦ ὄρφανοτροφείου, ἃς ἡ διάσχιμος αἰοδὸς ἀσπάζεταιται καὶ μεθ' ὧν χαίρετ' ἃ τὸ μετ' ἐνθουσιασμοῦ χειροκροτοῦν πλῆθος.

Μετὰ τὴν πρώτην πράξιν ἡ κ. Πάττη προσκαλεῖται εἰς τὸ βασιλικὸν θεωρεῖον, ἔνθα ἡ βασίλισσα προσφέρει αὐτῇ ἰδιοχειρῶς τὴν εἰκόνα αὐτῆς μετ' ἐνδυμασίαν τῆς Αὐλῆς ὑπ' αὐτὴν δὲ τὴν ἐξῆς αὐτόγραφον φράσιν: «*Aiar εὐγνώμων διότι νυθοκῆσατε νὰ ἔλθητε εἰς βοήθειαν τοῦ βρεφοκομείου μας διὰ τοῦ σπαρίου ταλάντου σας. Εὐαρεστήθητε νὰ δεχθῆτε τὸ ἐνθύμημα τοῦτο.*»

Ἰσογεγραμμένον:

Βασίλισσα Μαρία Πία Βραγκάνσα.

Ὁχημα πριγκιπικὸν τέθριππον, ἐτέθη κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην εἰς τὴν διάθεσιν τῆς διασχιμῆς αἰοδοῦ.

ΑΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΔΗΜΟΣΙΟΙΣ ΓΡΑΦΕΙΟΙΣ

Ἐὰν ὁ καθεστὸς βίος εἶναι ἀνάρμοστος καὶ ἐπιβλαβὴς πρὸς τὰς γυναῖκας, ἀντίκειται ἐντελῶς πρὸς τὴν ἀνδρικήν φύσιν καὶ ἰδιοσυγκρασίαν. Καὶ ὅμως μέχρι πρότινος ἦν ἡ γραφειοκρατία ἡ ἀποκλειστικὸν τοῦ ἀνδρὸς προνόμιον, οἱ ρωμαλεώτεροι δὲ καὶ ἰσχυρότεροι τούτων ἔμενον πολλὰκις ἐφ' ὅλην τὴν ἡμέραν προσηλωμένοι ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἔδρας καὶ προστρέβοντες τὰ περικάρπια τῶν μελανῶν ἐφεστρίδων τῶν ἐπὶ τοῦ πρασίνου τοῦ γραφείου περικαλλύματος.

Κατὰ τὰ τελευταῖα ὅμως ἔτη μεγάλα ἐγένοντο ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου τροποποιήσεις καὶ ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν αἱ γυναῖκες ἀναπληροῦσι τοὺς ἀνδρας παρὰ τοῖς πλείστοις τῶν δημοσίων Γραφείων. Παρατηρήθη δὲ ὅτι μετὰ μείζονος τάξεως, ἀκριβείας καὶ δεξιότητος ἐργάζονται αἱ γυναῖκες ἢ οἱ ἄνδρες. Συστηματικῶς ὄθεν εἰσῆχθησαν αἱ γυναῖκες ὑπάλληλοι ἐν ταῖς διαφόροις τῶν Σιδηροδρόμων ἐταιρίαις ἐν τῇ Ἑθνικῇ Τραπεζῇ τῆς Γαλλίας, ἐν τῇ Πιστωτικῇ, ἐν τῇ Πιστωτικῇ τῆς Λυῶν, ἐν τῇ διευθύνσει τῶν ταχυδρομείων καὶ τηλεγράφων.

Πρὸς τὰς ὑπαλλήλους ταύτας ἀνατίθεται ἡ ἀντιγραφή τῶν ἐπιστολῶν τῆς ὑπηρεσίας, ἡ διπλογραφία καὶ ἡ λογιστικὴ τῶν Βιβλίων, ἡ κατάταξις καὶ ἡ ἐν διπλοτύποις ἐκδοσις τῶν εἰσιτηρίων, ἡ τῶν ἀποθηκῶν γενικὴ διαχείρισις, ἡ στατιστικὴ τῶν εἰδοποιήσεων, ἀφίξεων, ἀναχωρήσεων κ. ἄ.

Ἐν τῇ Ἑθνικῇ τῆς Γαλλίας Τραπεζῇ ἐργάζονται ὑπὲρ τὰς 400 γυναῖκας, ἐν τῇ Πιστωτικῇ 200, ἐν τῇ Τραπεζῇ τῆς Λυῶν 100. Προτιμῶνται δὲ πάντοτε ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῆς στατιστικῆς, ἐν τῇ τῶν τίτλων καὶ τῶν τοκομεριδίων.

Ἐν τῇ Κεντρικῇ διευθύνσει τῶν Ταχυδρομείων καὶ Τηλεγράφων αἱ γυναῖκες ἀπὸ δεκαετίας ἤδη ἐργάζονται εὐδοκίμως. Ὑπὲρ τὰς 900 τοιαύτας ἐργάζονται οὐχὶ ἐν ταῖς τηλεγραφικαῖς μόνον μηχαναῖς, ἀλλ' ἐν τοῖς διαφόροις γραφείοις ὡς λογισταί, διευθύντριαι κτλ.

Μόνον ἐν τῇ διαχείρισει τῶν γραμματσοτήμων ἐργάζονται ὑπὲρ τὰς 150 γυναῖκας. **ΜΑΡΙΑΝΘΗ ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΥ**

ΠΟΙΚΙΛΑ

Ἐσωτερικά.

Αἱ Ἀπόκρεω. — Ὁ ἀποχαιρετισμὸς τῶν Ἀπόκρεω ὑπῆρξεν ἀληθῶς ἀντάξιός τῶν προσδοκιῶν τῆς Ἀθηναϊκῆς κοινῆς, τῆς μετ' ἀνυπομονησίας ἀναμενούσης τὴν μετὰ τῆς βεκλάμας καὶ θορύβου ἀπὸ διμηνίας προαγγελομένην ἐορτήν. Αἱ προσπάθειαι τοῦ κριματάτου τῶν ἀπόκρεω ἐστέφθησαν ὑπὸ ἐπιτυχίας καὶ οἱ σύγχρονοι Ἀθηναῖοι ἀπέδειξαν καὶ πάλιν ὅτι ἐζυμώθησαν μετὰ τὸ αὐτὸ Ἀττικὸν ἄλας, μετὰ τὸ ὅποιον καὶ οἱ πρόγονοι αὐτῶν. Ὅλη ἡ πόλις ἦν ἀνάστατος ἀπὸ τῆς μεσημβρίας τῆς παρελθούσης Κυριακῆς καὶ τὸ πλῆθος συνωστίζετο εἰς τὰς κεντρικώτερας τῆς πόλεως ὁδοὺς. Οἱ ἐξώσται καὶ τὰ παράθυρα τῶν οἰκιῶν ἀπετέλουν ἀληθῆς πανόραμα ὡς ἐκ τῆς ποικιλίας τῶν διακοσμουσῶν αὐτὰ καλλονῶν. Ἡ βασιλικὴ οἰκογένεια ἦτο καὶ πάλιν ἐπὶ τοῦ ἀνδρῶν τοῦ Ὑπουργείου τῶν οἰκονομικῶν. Περὶ τὴν 2 1/2 μ.μ. ἤρξατο ἡ τῶν προσωποδοφῶρων παρέλασις. Ἐνταῦθα παραθέτομεν περιγραφὴν τῶν ἐπὶ ἐξόχῳ ἐπιτυχίᾳ διακριθεισῶν, διότι ὁ χώρος ἔλλειπει ἡμῖν πρὸς ἐκτενεστέραν περιγραφὴν.

Καὶ ὡς εἰσαγωγὴ εἰς τὴν προσωποδοφῶρον παρέλασιν ἔρχεται πρῶτος καὶ ἀμίμητος ὁ τὸν γνωστὸν καὶ ἀγρυπνον ἀστυνόμον κ. Κολοκοτρώνη ἀπομιμηθεὶς μετ' ἀπιστεύτου ἐπιτυχίας. Μετὰ τοῦτον ὁ κλέπτης ἐνὸς ἑκατομμυρίου καὶ ὁ κλέπτης ἐνὸς ἄρτου. Ὁ πρῶτος ἐντροφᾷ εἰς τὰ κλοπιμαῖα πλοῦτη του καὶ ὁ δεύτερος ἀπάγεται δέσμιος. Ἡ ἀποξήρασις τῆς σταφίδος εὐφυστάτη παρωδία. Ἡ νέα ἀγορὰ, σεβαστὴ Κυρία μετὰ περιβολῆς καὶ ἐξαρτημάτων ἐκ διαφόρων λαχανικῶν. Ὁ γιγάντιος Βίσμαρκ κρατῶν χάρτην φέροντα τὸ περιώνυμον: **μόνον τὸν Θεὸν φοβοῦμαι.** Ἡ κόρη τῆς πλυντριάς. Ἡ νύμφη καὶ ὁ γαμβρὸς ἐξ ἡμισείας ἐνδεδυμένοι ἀνδρικά καὶ ἐξ ἡμισείας γυναικεῖα ἐπιτυχεστάτον. Τὸ ὄνειρον τοῦ χρυσοῦ αἰῶνος. Αἱ τέσσαρες ἐποχαὶ τοῦ ἔτους. Ἡ ἐταιρία τῆς Κωπαίδος ἀντλούσης τὸ ὕδωρ μετὰ τὸ κουτάλι. Ἡ Ἑλλάς πνιγομένη εἰς τὰ δάνεια ὠραιότατη ἐκτέλεσις. Καὶ πλείστα ἄλλα ὠραιότατα καὶ ἐπιτυχεστάτα. Ἄπαντα τὰ ἀνωτέρω ἐβραβεύθησαν καὶ πλῆθος ἄλλων ἐπιτυχῶν.

Ἄλλα καὶ ὁ φιλότιμος Πειραιεὺς δὲν ὑστέρησεν. Ἐσχημάτισεν ἴδιον κομητάτον, διωργάνωσε ναυμαχίας ἢ μάλλον λεμβομαχίας ἐπιτυχεστάτας καὶ τεχνικώτατα ἐκτελεσθείσας. Καὶ τέλος ἡ Καθαρὰ Δευτέρα μετὰ τὴν ζωπρὰ τῆς Κούλουμα ἐπεσφράγισε τὰς τόσῳ ζωπρὰς καὶ χορευτικὰς Ἀπόκρεω.

Ἀγγλὶς ἀρχαιολόγος ἐν Ἀθήναις. — Τί λέγουσιν οἱ φρενοῦντες ὅτι ὅσα γράφομεν περὶ τῆς ἐν Εὐρώπῃ ἀναπτύξεως τῶν γυναικῶν εἶναι ὑπερβολαί. Ἡ δεσποινὶς **Harrisson** διάσημος ἀρχαιολόγος, μέλος τῆς Ἑλληνικῆς ἐν Λονδίῳ Ἐταιρίας, ἀντεπιστέλλον μέλος τῆς ἐνταῦθα Ἀγγλικῆς ἀρχαιολογικῆς Σχολῆς, εὐρίσκειται ἀπὸ τινος ἐνταῦθα τὴν ἀλήθειαν ταύτην δὲν δύναται βεβαίως οἱ σοφοὶ οὗτοι Κύριοι νὰ μᾶς διαφειλονικήσωσι. Καὶ εἶναι νεωτάτη καὶ χαριστάτη ἡ δεσποινὶς **Harrisson**, ἡ ἀκάματος αὐτὴ μύστις τῆς ἀρχαίας Ἑλληνικῆς τέχνης καὶ γλώσσης. Εἶναι ἀκαταπόνητος εἰς τὰς ἀρχαιολογικὰς αὐτῆς ἐκδρομὰς καὶ μελέτας ἡ σοφὴ αὐτὴ γυνὴ, ἡ ἐσχάτως ἐν Ἀγγλίᾳ ἐμβριθέστατα ὀμιλήσασα περὶ

τῶν ἀγγείων τῆς ἀρχαίας Ἑλληνικῆς τέχνης. Πρὸ διετίας ἢ δεσποινὶς **Harrisson** εἶχε καὶ πάλιν ἐπισκεφθῆ τὴν Ἑλλάδα, ἔνθα ἐπὶ διμηνίαν διαμείνασα ἐνέκυψεν εἰς ἀρχαιολογικὰς ἐρεῦνας, παρ' ὧν βοηθηθεῖσα ἐξέδοτο τὸ Ἀ' βιβλίον τοῦ **Παυσανίου** εἰς Ἀγγλικὴν γλῶσσαν, προτάξασα τούτου εἰσαγωγικὰς μελέτας περὶ τῆς Ἑλληνικῆς Τέχνης καὶ πλουτίσασα αὐτὸ διὰ λαμπρῶν εἰκόνων καὶ ἐμβριθεστάτων ἀρχαιολογικῶν σχολίων.

Γυναῖκες ἱεραπόστολοι. — Ὁ καρδινάλιος **Λαβιγερί** διερχόμενος διὰ Βελγίου κατῴρθωσεν ἐντὸς ὀλιγοχρονίου αὐτόσε διαμονῆς του νὰ ἰδρῦσῃ ἐν **Λιμβούργῳ** θρησκευτικὴν σχολὴν διὰ τὰς γυναῖκας, αἵτινες ἀποστέλλονται ὡς ἱεραπόστολοι εἰς τὰς ἐν Ἀφρικῇ γαλλικὰς ἀποικίας.

Ὁ καρδινάλιος φρονεῖ, ὅτι αἱ γυναῖκες εἶναι καταλλήλοισι τῶν ἀνδρῶν ἱεραπόστολοι, διὸ καὶ μετὰ σπουδῆς ἰδρύει σχολὰς, τῶν ὁποίων αἱ ἀπόφοιτοι ἀποστέλλονται ἀμέσως εἰς Κόγκο πρὸς μόρφωσιν καὶ ἐκπολιτισμὸν τῶν λαῶν ἐκείνων. Πόσῃ ἀνάγκῃ ἔχομεν καὶ ἡμεῖς τοιούτων γυναικῶν, αἵτινες καταλλήλως καταρτιζόμεναι, ἠδύναντο νὰ ἀναπληρῶσιν τὰς ἔλλειψεις τοῦ ἐν τοῖς χωρίοις κλήρου ἡμῶν, ἐξαικοῦσαι ἐν ταύτῳ τὸ διδασκαλικὸν αὐτῶν ἐπάγγελμα.

ΒΙ ΒΛΙΑΚΑΙ ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

ΟΔΗΓΟΣ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑΣ. — Ἐξεδόθη ὑπὸ τοῦ κ. Γουλιέλμου Μπάρτ κομψότατον καὶ φιλοκαλεστέον βιβλίον, φιλοπονηθὲν κατὰ τὸ Ἀγγλικὸν ὑπὸ τοῦ κ. Κερόλου Ἐρρίκου Γέλβερτ. Ὁ ὁδηγὸς τῆς συμπεριφορᾶς εἶναι πολύτιμος διὰ πᾶσαν οἰκογένειαν, ἀναγ-

ΜΑΡΚΕΛΛΑ ΜΩΔΟΥΪ

Καὶ βυθίσασα τὴν χεῖρά της ἐντὸς θυλακίου βαθυτέρου τοῦ πύθου τῆς Δαναΐδος, ἐξήγαγεν αὐτοῦ βιβλίον τι μελαν καὶ ἐφαρμαμένον, ὅπερ ὑψώσασα θριαμβευτικῶς μέχρι τῆς ρινὸς τοῦ **Γιλβέρτη** ἀνεφώνησε μετ' ἐνθουσιασμοῦ: **Ἡ Βιβλος! τὸ βιβλίον τῆς ζωῆς! ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ. Μεθ'** ὃ καὶ ἤρξατο ἀναγινώσκουσα.

XI

Μαρκέλλα

Κύριε **Γιλβέρτη**, εἶπεν ἡ **Μαρκέλλα** μετὰ γλυκύτητος καὶ ἀποφασιστικότητος. Μεθ' ὅλα ὅσα εἶπεν ἡ παιδαγωγὸς μου κατανοῶ καλῶς τὸ ἄτοπον τοῦ διαθήματός μου. Δὲν εἶμαι πλέον παιδίον, ἀλλ' οὔτε ὑπῆρξα πολὺν καιρὸν τοιοῦτο, διότι μὲν δέκα πενταετίς ἀπώλεσα τὴν μητέρα μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἐσυνείθησα νὰ πράττω κατὰ τὴν κρίσιν καὶ τὸν νοῦν μου.

Ἦθελον ἀναντιρρήτως παρεξηγηθῆ καὶ παρ' ἐκείνων ἀκόμη, οἵτινες κάλλιστ' ἀγαπᾶσαι. Δὲν εἶμαι πλέον μικρὸν

καϊότατον δὲ εἰς ἐκείνους, οἵτινες στεροῦνται οἰκογενείας. Ὁ κ. **Γέλβερτ** συνέλεξεν ἐντὸς 76 σελίδων ὕλην ἀφθονὴν περιεκτικωτάτην καὶ ὑπὸ πᾶσαν ἐποψὴν χρήσιμον. Προσφέρει δὲ τὸ βιβλίον τοῦτο ἀντὶ 1 δρ. διὰ τὰς Ἀθήνας, 1,10 διὰ τὰς ἐπαρχίας, καὶ 1,20 φρ. χρ. διὰ τὸ ἐξωτερικόν.

ΔΟΓΜΑΤΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΕΩΣ ΚΑΙ ΔΙΕΓΟΥΣΕΩΣ ΤΟΥ ΑΜΑΛΕΙΟΥ ΟΡΦΑΝΟΤΡΟΦΕΙΟΥ. — Ὑπὸ τοῦ κ. Γεωργίου Τυπάλδου Κοζάκη ἐφόρου τοῦ ἐν Ἀθήναις Ἀμαλείου ὄρφανοτροφείου τῶν κορασιῶν ἐξεδόθη ἡ ὑπ' αὐτοῦ ἀναγνωσθεῖσα ἐκθεσις τῶν πεπραγμένων τῆς Διοικήσεως ἐπιτροπῆς κατὰ τὸ ἔτος 1887. Τὸ Ἀμαλείον ὄρφανοτροφεῖον εἶναι ἐν τῶν ἀρίστα διοργανωμένων φιλανθρωπικῶν παρ' ἡμῖν καταστημάτων, ἀξία δὲ συγχαρητηρίων ἡ διοικητικὴ αὐτοῦ ἐπιτροπὴ διὰ τὰς φιλοστόργους μερίμνας, ἃς ὑπὲρ τῶν ὄρφανῶν καταβάλλει.

Τὸ Ἀμαλείον εἶναι τὸ μόνον παρθεναγωγεῖον, ἐν ᾧ οἱ ὅροι τῆς ὑγεινῆς καὶ καθαριότητος τίθενται ὑπεράνω πάσης οἰκονομίας, δι' ἣν πᾶς παιδαγωγικὸς νεωτερισμὸς ἀφορᾶν εἰς τὴν ὑγεινήν καὶ καθαριότητα εἰσάγεται πάραυτα ἐν αὐτῷ, ἐν ᾧ εἰς τὰ ἐπὶ ἀδρᾷ πληρωμῇ παρθεναγωγεῖα παραμελοῦνται πολλάκις οἱ στοιχειοδέτεροι τῶν ὄρων τούτων.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ. Ἐξεδόθη τὸ 134ον φυλλάδιον τῆς ὑπὸ τοῦ κ. Α. Οἰκονόμου ἐκδομένης Οἰκονομικῆς Ἐπιθεωρήσεως, περιέχον ὕλην ἐκλεκτὴν καὶ ποικίλην. Περιεχόμενα: Ἐθνικὸν εἰσόδημα καὶ φορολογία. — Κατάστασις τῆς γεωργικῆς πίστεως. — Παραγωγή πετρελαίου. — Χρυσὸς καὶ ἄργυρος. — Νηματοργεῖα καὶ ὑφαντουργεῖα ἐν Ἀγγλίᾳ. — Κατανάλωσις καὶ φορολογία τοῦ καρφέ. — Ἀσικαὶ ἐταιρίαι ἐν Γερμανίᾳ. — Περὶ λαχείων. — Περὶ Ἑλληνικῶν σιδηροδρόμων. — Ἰγεία καὶ ζωὴ ὑπὸ οἰκονομικὴν ἐποψίν.

ΚΑΒΙΕΩ. — Τοῦ ἀρίστου τούτου ἐν Λειψίᾳ ἐκδομένου περιοδικοῦ ἐδημοσιεύθη καὶ ὁ 4ος ἀριθμὸς τοῦ 4ου ἔτους. Περιεχόμενα αὐτοῦ: Κωνσταντῖνος Λομβάρδος (μετὰ εἰκόνας). — Τὸ ἄλμα τῆς Σαπφούς, ὑπὸ κ. Σπ. Παγανέλη. — Ἡ Ἀκρόπολις τῶν Ἀθηνῶν, ὑπὸ Εὐ. Ζωμαρίδου. — Σαπφῶ. — Ἀθηναϊκὰ χρονικά, ὑπὸ Ἀρ. Π. Κουρτίδου. — Τὰ τελευταῖα συμβάντα ἐν Γαλλίᾳ. — Ὁ ὄρκος μου! ποίημα Τ. Πολέμη κ. τ. λ. — Πινακοθήκη Κ. Λομβάρδος. — Τὸ ἄλμα τῆς Σαπφούς. Αἱ παραδρομαὶ ἐν Γερμανίᾳ. — Κασσανία, Φερρὲν, δε Μακὺ καὶ Σωσιε. — Κάθε ἀρχὴ καὶ δύσκολος. Συνοδὸν ἔτησι φρ. χρ. 20.

παιδίον καὶ ἐνοῶ καλῶς τὰς συνεπείας παντὸς διαθήματός μου. Μοὶ ἐπεβλήθη ὄθεν ἀνάγκη ὑπερτάτη, ἵνα κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην μὲ βλέπτετε πρὸ ὑμῶν.

Τὸ ὑποθέτω, εἶπεν ὁ νέος, ἐν ἀμυχανίᾳ. Ἴδου ἐν ἔτος, εἶπεν ἐκείνη κατέρυθρος, ἀφότου ἐγνωρίσθημεν καὶ ἡγαπήθημεν ἢ μάλλον μοὶ ἐξεφράσατε τὸ αἰσθημά σας τοῦτο. Ἐνθυμεῖσθε τί σας ἀπήντησα;

Ἄλλὰ... εἶπεν ὁ **Γιλβέρτος** ἐπὶ μάλλον ἀμυχανῶν. Σᾶς ἀπήντησα ὅτι ἐὰν ἠθέλετε νὰ γείνητε σύζυγός μου ὠφείλετε νὰ ἴσθε ἀξίος, τούτου. Δὲν σᾶς ἀπέκρυφα ὅτι ἡ φύσις καὶ αἱ ἐξεις σας ἦταν ἤμισα συμπληρητικαὶ πρὸς τὸν πατέρα μου, ὅστις εἶναι κατ' ἐξοχὴν πρακτικὸς, ἀνθρωπος τῶν ἀριθμῶν καὶ τῶν ὑποθέσεων, τῆς αὐστηρότητος καὶ τῆς τάξεως.

Ναί, γνωρίζω πάντα ταῦτα, εἶπε μετ' ἀπέλιπας ὁ **Γιλβέρτος**.

Ὡς πρὸς ἐμέ, εἶπεν ἡ νεάνις, εἶμαι κατὰ τὸ λεγόμενον πλουσία κληρονόμος... Εἰς τρόπον ὥστε πᾶς ἀνὴρ προωρισμένος διὰ γάμον μὲ προτιμᾷ πάσης ἄλλης καὶ πολιορκεῖ τὸ μικρὸν ἄτομόν μου, ὅπισθεν τοῦ ὁποίου διαβλέπει τὸν κολοσσαῖον ὄγκον τοῦ οἴκου **Μωδοῦ**.

Ἐκ τούτου ἐπεται ὅτι πάντες οἱ συγνάζοντες εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρός μου ὑποβλέπονται καὶ ἐπιθυμοῦσι νὰ βλάψωσιν ὁ εἰς τὸν ἄλλον. Βλέποντες οἱ τοιοῦτοι πολιορκηταὶ ὑμᾶς νέον καὶ ἐνοοῦντες ὅτι μοὶ ἀρέσκετε, ἐπροθυμοποιήθησαν νὰ σᾶς κακολογήσωσι πρὸς τε τὸν πατέρα καὶ πρὸς ἐμέ αὐτήν.

Καὶ τί εἶπον, ἠρώτησεν ὁ **Γιλβέρτης**, μετ' ὀφθαλμούς ἐρυθρούς ὑπὸ ὀργῆς.

Ἐξάμηνος 10. Ἐκδίδεται δις τοῦ μηνός. Καλλιτεχνική πινακοθήκη Ἑστίας. Τὸ 1 φυλλάδιον τοῦ 4ου μέρους εἶναι ἀφιερωμένον ἀποκλειστικῶς εἰς τὰς Κυρίας. Οἱ τύποι τῶν γυναικείων καλλῶν ποι- κίλλουσιν ἀπὸ τῆς ὠραιότητος Ἑλληνίδος μέχρις τῆς ἀφελεστάτης Βοημῆς. Ὅλαι αἱ Κυρίαὶ ὀφείλουσι νὰ ἀγοράσωσι τὸ φυλλάδιον τοῦτο.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Καν Μ. Κ. Ἰδραν. Νεαὶ συνδρομητρίαι ἐνεγράφησαν. Δρ. 35 ἐλήφθησαν. Σχετικαὶ ἀποδείξεις ἀπεστάλησαν εὐγνωμονοῦμεν ἐπὶ τῇ εὐγενεῖ ἡμῶν μερίμνῃ. — Καν Π. Μ. Ἀμφισσαν. Χρήματα δύο συνδρομητριῶν ἐλήφθησαν εὐγνωμονοῦμεν. — Κον Α. Κ. Μ. Γαλα- ξειδίου. Ἐλήφθη εὐγνωμονοῦμεν ἐπὶ κολακευτικωτάταις κρίσεσι. — Κον Γ. Τ. Σμύρνην. Πληρώσατε ἀντίτιμον ἀντιπροσώπων ἡμῶν. — Κον Α. Κ. Χανιά. Ἐστάλησαν. Ἀποστείλατε ἔστω καὶ εἰς Αὐσ- τριακὰ γραμματόσημα. — Καν Θ. Μ. Κεφαλληνίαν. Ἀποταθῆτε πρὸς τὸν ἱερέα σας. Ἡ τεσσαρακοστὴ ὠρίσθη καὶ διὰ λόγους ὑγιει- νῆς. — Κον Κ. Α. Μακρονίτζα. Ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν. — Καν Α. Θ. Στυλίδα. Ἐλήφθη εὐχαριστοῦμεν. — Καν Θ. Π. Κ)πολιν. Ἄλλὰ, Κυρία μου, τί νὰ σὰς ἀπαντήσω; Δὲν εἶμαι πανδαήμων ἀποτεινὰτέ μοι λοιπὸν ἐρωτήσεις, εἰς ἅς δύναμαι νὰ ἀπαντῶ καὶ τότε δὲν θὰ σὰς τιμῶ διὰ τῆς σιωπῆς μου, ὡς λέγετε. — Καν Αἰ. Κ. Σύρον. Ὅσον γραῖα καὶ ἂν εἶναι δύναται νὰ φέρῃ κλύπτραν εἶναι τὸ μόνον κάλυμμα μετὰ τῆς σκουφέτας, ὅπερ φέρουσιν αἱ δύο ἀντί- θετοι ἡλικίαι. — Καν Μ. Μπ. Βῆλον. Ἐλήφθησαν ὡς καὶ τὰ τῶν νέων συνδρομητριῶν εὐγνωμονοῦμεν. — Καν Μ. Β. Ἀργίνοι. Χρήματα ἐλήφθησαν εὐγνωμονοῦμεν. Γράφομεν. — Κον Α. Κ. Ἄργος. Χρή- ματα ἐλήφθησαν φύλλα ἀπεστάλησαν. — Καν Δ. Α. Π. Πάτρας. Τὸ καλλίτερον καὶ τελειότερον ἔργον περὶ μουσικῆς, ἐξ ὅσων γνωρίζω, εἶναι ἡ ὑπὸ τοῦ κ. Φέτης ἐκδοθεῖσα γαλλιστὶ ὀκτάτωμος ἱστορία καὶ βιογραφία τῶν μουσουργῶν. — Καν Π. Φ. Ζάκυνθον. Ἐλήφθη- σαν διὰ 4. Εὐγνωμονοῦμεν ἐπὶ εὐγενεῖ μερίμνῃ. — Καν Ε. Κ. Σύ- ρον. Ὁ πολιτισμὸς τείνει εἰς ἐπίτευξιν ἰσότητος μεταξὺ ἀνθρώπων καλῶς ἀνατετραμμένων, ἔστω καὶ διαφόρου κοινωνικῆς τάξεως. Ἐπι- σκεφθῆτε λοιπὸν πρῶτῃ τὰς γείτονάς σας, διότι τοιαύτη ἐπεκράτη- σε συνήθεια. — Καν Αἰ. Α. Β. Σύρον. Χρήματα ἐλήφθησαν ἡμερο- λόγια ἀποστέλλονται εὐγνωμονοῦμεν γράφομεν. — Κας Μ. Α. καὶ Εὐ. Ρ. Θεραπειά. Ποσὸν ἀμφοτέρων ἐλήφθη εὐγνωμονοῦμεν δι' εὐγενεῖς προσπάθειας. — Καν Π. Κ. Κ)πολιν Εὐχαριστοῦμεν δι' εὐ-

μενεστάτας κρίσεις ἤθελον προτιμῆσαι ἐπιτυχέστερόν τι. — Καν Ε. Ν. Τάναν. Συμμορφωθῆμεν ὁδηγίαις σας. — Καν Ε. Α. Σ. Φιλιατρά. ἐλήφθησαν. Εὐγνωμονοῦμεν. — Καν Π. Δ. Λεμησσόν. Θὰ σὰς στεί- λω ἐπιστολάς, ἵνα ἴδῃτε κρίσεις ἐπὶ τῶν παρατηρήσεών σας σχετικῶς πρὸς γλῶσσαν ἀρχαίους. — Κον Π. Ι. Πάτρας. Ἐλήφθη φύλλα ἀποστέλλονται. — Κον Ι. Μπ. Κάϊρον. Ἐπιστολὴ ἡμῶν ἐλήφθη. εὐχαριστοῦμεν δι' εὐγενεῖς ἐνεργείας. — Παρακαλοῦνται αἱ κ. κ. συνδρομητρίαι ἡμῶν, πρὸς ὅσας δὲν ἀπαντῶμεν σήμερον νὰ ἀνα- μείνωσι μέχρι τῆς προσεχοῦς ἐβδομάδος, διότι ὁ χώρος ἐλλείπει ἡμῖν σήμερον.

ΣΥΜΒΟΥΛΗ

Οἱ κ ι α κ ῆ ι α τ ρ ι κ ῆ. Ἄριστος τρόπος πρὸς καταπολέμησιν τῆς ὀδονταλγίας, εἶναι ὁ ἐξῆς: λαμβάνετε τεμάχια τινα πλοιοῦ κα- νέλας μετὰ μασχοκαρφίων ἅτινα μασάτε ἐὰν ἡ κανέλα εἶναι καλῆς ποιότητος ἐξασθενεῖ τὴν εὐαισθησίαν τῶν ν ε ὤ ρ ω ν καὶ ὁ πόνος παύει αὐθαρῆ.

ΣΥΝΤΑΓΗ

Ζ ω μ ὸ ς ν η σ τ ῖ σ ι μ ο ς. Ἐξαγάγετε τῶν κογχυλίων μίαν ὀκτὸν μύακας (μύδια) μετὰ τοῦ ἐν αὐτοῖς ὕδατος. Βράσατε ἰδιαίτερος 100 ὄρ. γεωμήλων κεκομμένων εἰς μικρὰ τεμάχια, 2—3 καρότα, ὀλί- γον σέλιον, 50 ὄρ. μαύρας ἐλαίας καὶ 3 κρόμμυα. Ἀφοῦ βράσωσι ταῦτα καλῶς, περᾶτε διὰ τοῦ τρυπητοῦ. Ἐν τῷ βράζοντι τούτῳ ζυμῶ ρίψετε τοὺς μύακας καὶ ὀλίγην ὄρυζον μεθ' ἡμίσειας δέμα- τος πετροσελίνου (μαίντανου) λεπτοκομμένου. Ἄμα βράσωσι, σερ- βίρετε, καὶ τρώγετε τὸν γευστικώτατον καὶ ὑγιεινότερον τῶν νη- στισίων ζυμῶν.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Παρακαλοῦνται αἱ κ. κ. συνδρομητρίαι ἡμῶν, αἱ ἐπιθυμοῦσαι νὰ ᾖναι τοιαῦται καὶ διὰ τὸ δεύτερον ἔτος νὰ ἀποστείλωσιν ἡμῖν τὰς συνδρομάς των ἐντὸς συστημένης ἐπιστολῆς. Αἱ μὴ ἐπιστρέφουσαι τὸ β' φύλλον θεωροῦνται συνδρομητρίαι. Ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ γίνονται δεκτὰ: χάρτινα ροῦβλια, ριρίνια, τοκομερίδια Ἑθνικῆς τραπέζης, καὶ γραμματόσημα Γαλλικὰ καὶ Αὐστριακὰ.

Πολλὰ πράγματα, ἅτινα εἶχον μαντεύσει, ἀπεκρίθη ἐκείνη μειδιδῶσα. Πρῶτον ὅτι εἴσθε εὐερέθιστος.

Σὰς ὠρκίσθην ὅτι θέλω ὑπερνικήσει τὸ εὐερέθιστον τοῦ χαρακτῆρός μου.

Καὶ καταβάλλετε πρὸς τοῦτο ἀξιεπαίνοους προσπάθειας, τὸ ἀναγνωρίζω. Πλὴν τούτου λέγουσιν ὅτι εἴσθε πολὺ ἐλα- φρός, εὐμετάβλητος, ἰδιότροπος, ὀλίγον σταθερὸς τὴν θέλη- σιν καὶ τὰ αἰσθήματα.

Ἴσως ἦμην τοιοῦτος πρὶν ἢ σὰς γνωρίσω. Ἄλλ' ἀπὸ ἐνός ἤδη ἔτους ὁ βίος μου μετεβλήθη.

Τέλος, εἶπεν ἐκείνη, προσθέτουσιν ὅτι εἴσθε σπάταλος, ἀκατάστατος, παίκτης.

Ὁ Γιλβέρτης ὠχρίασεν.

Λοιπὸν ὁ πατήρ μου δὲν θὰ δεχθῆ ποτὲ ὡς γαμβρὸν παί- κτην τινά, ἀλλ' οὔτε ἐγώ.

Ὁ Γιλβέρτης ἔμεινε σιωπῶν. Ὁ ἀσπυρὸς τόνος, τὸ ἐπι- τιμητικὸν βλέμμα, ἅτινα συνώδευσαν τὰς τελευταίας τῆς Μαρκέλλας λέξεις δὲν διέφυγον ποσῶς τὴν προσοχὴν τούτου.

Παίκτης, εἶπε τέλος· ἀλλὰ σὰς βεβαίω. . .

Αὐτὸ εἶναι τὸ τρομερὸν ἀμάρτημα καὶ δι' αὐτὸ μὲ βλέπετε ἐδῶ τὴν ὥραν ταύτην.

Ψυχρὸς ἰδρὸς ἔβρεγε τοὺς κροτάφους τοῦ νεανίου, οὗ ἡ θέσις ἦτο ἀληθῶς ἀξιολύπητος.

Μοὶ ὠρκίσθητε, εἶπεν ἐκείνη, ὅτι δὲν θὰ παίξητε πλέον, καὶ ὅμως παρέβητε τὸν ὄρκον σας. Χθὲς τὸ ἔσπερας μετὰ τὸ δεῖπνόν μας ἐπαίξατε . . .

Ἄλλ' ὅπως ὄλοι οἱ ἄνδρες . . .

Μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι ἐκείνοι ἐπαίξαν ὅτι εἶχον καὶ σεῖς

ἐπαίξατε 15 χιλιάδας φράγκα ἐπὶ τῷ λόγῳ τῆς τιμῆς σας.

Εἶναι ἀληθές, εἶπεν ὁ Γιλβέρτης τρέμων· ἀλλὰ πῶς τὸ ἐμάθετε. Τοῦτο ἄλλως τε ἐγένετο ἀκουσίως μου. Μὲ ἠρέθη- σαν, μὲ ἐβίασαν σχεδόν· ἀλλ' ἐὰν ἤξεύρετε πῶς σὰς ἐντρέπο- μαι· πόσον ὑποφέρω τὴν στιγμὴν ταύτην.

Ἐπληρώσατε τὸ ποσὸν τοῦτο. Ἐπιτρέψατέ μοι τὴν ἐρώ- τησιν ταύτην, ἀφοῦ ἄλλως τε πρόκειται περὶ τῆς τύχης ἀμ- φοτέρων ἡμῶν.

Θὰ πληρώσω αὐριον πρὸ τῆς 10ης.

Πῶς, εἶπεν ἐκείνη. Νέος ὡς σεῖς, εὐρισκόμενος εἰς τὴν θέσιν σας, δὲν δύναται νὰ ἔχη τοιοῦτον ποσὸν εἰς τὴν διά- θεσίν του.

Ὁ ἀδελφός μου Ὀνέζιμος θὰ ζητήσῃ τὸ ποσὸν τοῦτο παρὰ τῆς μητρὸς μου καὶ θὰ μοὶ τὸ φέρῃ.

Καὶ ἐὰν ἡ μήτηρ σας δὲν δύναται νὰ ἔχη τὸ ποσὸν τοῦτο ἐντὸς 24 ὥρων εἰς τὴν διάθεσίν της.

Μαρκέλλα! μὴ μὲ βασανίζεις.

Καὶ ἐὰν δὲν πληρώσῃτε ὁ πατήρ μου βεβαίως θὰ τὸ μάθῃ παρὰ τοῦ Ἀρμάνδου Δουριέ, διότι καὶ αὐτὸς τὸ γνωρίζει. Αὐτὸς ὁ προστατευόμενος τοῦ κ. Δαρτουᾶ.

Λοιπὸν πρὸς ἀποφυγὴν πάντων τούτων, σοὶ φέρω τὰς δέκα πέντε χιλιάδας φρ.

Ὁ Γιλβέρτης ὠπισθοχώρησε δύο βήματα· σεῖς! εἶπεν.

Μὴ προσβλήθητε, φίλε μου. Τὰ χρήματα ταῦτα μοὶ ἀνή- κουσι. Ὁ πατήρ μοὶ ἀφῆκε τὴν διαχείρησιν τῆς μητρικῆς μου περιουσίας. Σοὶ δανείζω τὸ ποσὸν τοῦτο. Μὴ ἀποποιήθῃς πρὸς «φίλην» πρὸς «ἀδελφὴν».

(ἔκολουθεῖ).